

DZIENNIK URZĘDOWY

Ces. i król. Komendy Obwodowej w Nowo Aleksandryi.

Nr. 2.

1 grudnia 1915.

Treść: (10—25). 10. Biura wywiadowcze. — 11. Godziny obrotu kasowego. — 12. Nieprzyjmowanie uszkodzonych pieniędzy papierowych. — 13. Handel domokrażny. — 14. Obrót czekowy pocztowej kasy oszczędności. — 15. Sprzedaż węgla. — 16. Wojskowy urząd górniczy. — 17. Obrót towarów w obrębie kraju okupowanego. — 18. Wywóz towarów z kraju okupowanego. — 19. Uszkodzenie przewodów telegraficznych i telefonicznych. — 20. Wprowadzenie daktylograficznych odcisków palców jako dowodów tożsamości. — 21. Kontumacya psów. — 22. Sądownictwo. — 23. Ostrzeżenie przed nieogłędnem obchodzeniem się z pociskami, które nie eksplodowały. — 24. Ruch kolejowy. — 25. Karanie przekroczeń policyjnych i postępowanie policyjno karne.

10.

Biura wywiadowcze.

I.

W celach handlowych i przemysłowych w ogólności i dla popierania austro-węgierskiego przemysłu w stosunkach z krajem okupowanym urządziła Wojskowa Generalna Gubernia biura wywiadowcze w Krakowie i Piotrkowie, aby kupcom tutejszym udzielać dokładnych wiadomości o stosunkach handlowych z Austryą i Węgrami i wyjednywać zezwolenia w c. i k. Ministerstwie skarbu w Wiedniu na sprowadzenie z Monarchii tych towarów, których wywóz jest zakazany.

Tymczasem zostały założone dwa biura wywiadowcze: jedno z siedzibą w Krakowie dla obwodów:

Kielce, Miechów, Olkusz, Dąbrowa, Jędrzejów, Pinczów, Busk, Włoszczowa, Opaków, Sandomierz, Biłgoraj, Janów, Zamość, Krasnostaw, Chełm, Tomaszów i Hrubieszów; drugie z siedzibą w Piotrkowie dla obwodów:

Piotrków, Opoczno, Końsk, Noworadomsk, Lublin, Nowo-Aleksandria, Lubartów, Kozienice, Radom i Wierzbnik.

II.

Organizacja biur wywiadowczych.

I. Wywóz z Polski do Monarchii.

Dotąd biuro wywiadowcze nie jest uprawnione do udzielania zezwoleń na wywóz towarów.

Biuro wywiadowcze, jeśli chodzi o artykuły, których wywóz jest zabroniony, odstępuje sprawę Wojskowej Generalnej Gubernii—zaś pośredniczy, jeśli chodzi o towary, których wywóz jest dozwolony.

II. Wywóz z Monarchii do Polski.

1. Biuro wywiadowcze prowadzi ewidencję zapotrzebowań artykułów w obrębie gubernii według zapodania Komendy obwodowej.
2. Prośby o sprowadzenie towarów, których istnieje zapotrzebowanie przedkłada Biuro c. i k. Ministerstwu skarbu i wyjednuje zezwolenie na wywóz.
3. Biuro wywiadowcze przeprowadza rozdział kontyngentu w stosunku do zapotrzebowania pomiędzy poszczególne obwody, i w tym celu prowadzi dla każdego obwodu osobną księgę kontyngentu, w którą wpisuje ilość towarów sprowadzoną do danego obwodu.
4. Prowadzi ewidencję zdolnych do świadczeń i solidnych firm i przyjmuje prośby o wywóz. Miarodajną dla oceny biura wywiadowczego jest opinia odnośnej Izby handlowej i przemysłowej, która kwalifikować będzie zdolność i solidność danego kupca na klasę I, II i III.
5. Jeśli prośby kupców z Polski, o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów nie zostały podane przez Komendy obwodowe—wówczas Biuro wywiadowcze w krótkiej drodze zapyta się Komendy obwodowej o opinię.
6. Nawiązuje interesy handlowe kupców z kraju okupowanego z kupcami w Monarchii austr.-węg. podając jednym solidne i zdolne źródła handlowe, drugim zaś wskazując nabywców, informuje o wzajemnej możliwości zbytu. Pośredniczenie w zawieraniu interesów pod żadnym warunkiem jest niedopuszczalne.
7. Udziela zezwolenia na wywóz po skutecznym zakupie. Wydaje certyfikaty na wywóz z oznaczeniem obwodu i osoby posiadacza zezwolenia. Każde przeniesienie udzielonych zezwoleń na inne osoby lub jakiegokolwiek nadużycie będzie karane, aby przez to zapobiedz ewentualnemu handlowi.
8. Komendy obwodowe będą uwiadomione o udzieleniu zezwolenia na wywóz towarów do obwodu, aby mieć w ewidencji ilość wprowadzonych towarów i nie dopuścić do podnoszenia cen przez wstrzymanie sprzedaży.

III.

Jeśli kupiec otrzyma zezwolenie na wywóz towarów z Austrii, to dalsze zezwolenie na przywóz ze strony Komendy obwodowej nie jest wymagane.

Do prośb o udzielenie zezwolenia na wywóz towarów z Austro-Węgier wniesionych do Biura wywiadowczego mają kupcy dołączyć kartę przemysłową.

Biura wywiadowcze wskazują kupcom odnośne źródła handlowe, jednakże nie pośredniczą w zawieraniu interesów i nie wpływają na kupno i dostawy.

Komenda obwodowa informuje Biuro wywiadowcze o zapotrzebowaniu towarów w obwodzie, aby ono mogło na czas postarać się o uzyskanie odpowiedniego kontyngentu w c. i k. Ministerstwie skarbu, oraz uwiadamia je, jakie artykuły chcą kupcy wywieźć do Austrii.

Kto zatem zamierza kupić towary w Austro-Węgrzech celem ich przewozu do kraju okupowanego, winien postarać się przede wszystkim o pozwolenie Komendy obwodowej t. j. o polecenie jego urzędowi wywiadowczemu. W tym celu należy wnieść do Komendy obwodowej prośbę pisemną, w której muszą być wymienione wszystkie przeznaczone do przywozu towary według rodzaju ich i wagi; również należy dołączyć dowód uprawnienia przemysłowego osoby starającej się o przewóz.

Osoby prywatne, właściciele dóbr, którzy zamierzają sprowadzić towary dla własnego użytku, muszą również wносить podobnie sformułowane podania z tym jednak wyjątkiem, iż są uwolnieni od przedłożenia dowodu uprawnienia przemysłowego.

Komenda obwodowa umieszcza na prośbie polecenie, o ile ono wogóle wchodzi w rachubę, i przesyła ją urzędowi wywiadowczemu. Nie można jednak rościć sobie pretensji o udzielenie takowego polecenia, ponieważ pozostający do dyspozycji kontyngent nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich petentów.

Podania nienależycie sformułowane, względnie nieostęplowane, zostaną odrzucone. Prośby ustne nie wpłyną zupełnie na przyspieszenie załatwienia.

Zaleca się zatem dopiero wtedy dokonać zakupu, skoro pewnem jest uzyskanie certyfikatu wywozu.

Nie uwzględnia się prośb o przyspieszenie udzielenia zezwolenia z uwagi na dokonane zakupno, względnie na rzekomo urosłe już koszty.

Po uzyskaniu pewności co do uzyskania certyfikatu wywozu należy dokonać zakupu i odebrać certyfikat w biurze wywiadowczem.

Certyfikat wywozu opiewa na odnośny obwód tudzież na pewną ściśle oznaczoną osobę. Odstąpienie certyfikatu komu innemu lub jakiegokolwiek nadużycie certyfikatu, t. j. handel takim pozwoleniem, będą surowo karane.

11.

Godziny obrotu kasowego.

Rozporządzeniem z dnia 13 października 1915 r. Nr. 1039 wyznaczyło c. i k. Wojskowe Jenerał Gubernatorstwo następujące godziny czynności dla kas urzędowych w obrębie całego gubernatorstwa.

W dni powszednie: od godziny 9—12 w południe i od godziny 3 do 5 po południu.
W niedziele i święta: od godziny 9 do 11 przed południem.

12.

Nieprzyjmowanie uszkodzonych pieniędzy papierowych.

Powtarzają się wypadki że oszuści okłamują ludność, twierdząc, że papierowe pieniądze zarówno rosyjskie jak i inne, jeżeli są choćby tylko bardzo nieznacznie uszkodzone (przedziurkowane) nie przedstawiają żadnej wartości.

Dzieje się to w tym celu, ażeby odkupywać te pieniądze od łatwowiernych za drobną kwotę.

Tego rodzaju postępowanie będzie surowo karane jako oszustwo.

13.

Handel domokrażny.

Handel domokrażny jest aż do dalszego zarządzenia zakazany.

Wyjątek stanowi tylko sprzedaż towarów podczas dni targowych; przekupnie trudniący się tym handlem muszą jednak posiadać licencję przemysłową, wystawioną przez c. i k. Komendę obwodową.

14.

Obrót czekowy pocztowej kasy oszczędności.

Urząd pocztowej kasy oszczędności we Wiedniu nabrał na podstawie otrzymanych wiadomości przekonania, iż z rozwojem stosunków handlowych pomiędzy Austrią, a obszarem okupowanym objawia się w tutejszym świecie kupieckim żywe zainteresowanie obrotem czekowym pocztowej kasy oszczędności.

Wskutek tego nadesłał ten Urząd kilka egzemplarzy odnośnej instrukcji, które można przeglądać w Komendzie obwodowej i w etapowym urzędzie pocztowym i telegraficznym w Nowo-Aleksandryi.

15.

Sprzedaż węgla.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe oddało z dniem 19 października 1915 firmie Władysław hr. Mycielski i Towarzystwu dla przedsiębiorstw górniczych «Tepege» spółka z ogr. por, w Krakowie generalne zastępstwo c. i k. wojskowego Urzędu górniczego w Dąbrowie.

Firma ta urządziła w Dąbrowie, ulica Fraktowa № 12 biuro sprzedaży węgla, którego adres dla listów i telegramów opiewa: «Tepege Dąbrowa w Polsce».

Wszystkie zamówienia przeto od 19 października z tutejszego obwodu o ile dotyczą dostaw dla osób prywatnych, fabryk, właścicieli dóbr, handlarzy węgla etc. należy posyłać na przyszłość nie do c. i k. wojskowego Urzędu górniczego, lecz bez wyjątku wprost do powyższej firmy.

Niezastosowanie się do tego przepisu pociągnęłoby opóźnienie w załatwieniu odnośnych zleceń, ponieważ c. i k. wojskowy Urząd górniczy musiałby je odstąpić nowej generalnej agencji.

16.

Wojskowy Urząd górniczy.

Wskutek reskryptu c. i k. Wojskowego Jenerał Gubernatorstwa z d. 18 listopada 1915 Nr. 2120 podaje do wiadomości, że Wojskowy Urząd górniczy w Dąbrowie z wszystkimi górniczymi, hutniczymi i pomocniczymi zakładami na podstawie wskazu Naczelnej Komendy armii z d. 9 listopada 1915 Op. M. V. Nr. 106431 podlegać będzie bezpośrednio Naczelnej Komendzie armii. (Nacz. Kom. etapów).

17.

Obrót towarów w obrębie kraju okupowanego.

W myśl reskryptu c. i k. wojskowej generalnej Gubernii w Lublinie z dnia 19 października 1915 L. 1350 nie wolno ograniczać obrotu towarami wewnątrz kraju okupowanego ani przez zamknięcie poszczególnych obwodów ani przez zakaz przewozu lub wywozu, ani przez zaprowadzenie ustawowo nieuzasadnionych miejskich opłat.

Rozporządzenie to nie odnosi się jednak do tych towarów, co do których tutejsza lub wyższa władza wydała postanowienia ograniczające ten obrót jak na przykład: zbożem, koniczyną, słodem, ziemniakami, skórą i bydłem.

18.

Wywóz towarów z kraju okupowanego.

Pozwolenia wystawiane przez cesarskie niemieckie władze nie upoważniają w żadnym wypadku do wywozu towarów z austro-węgierskiego obszaru okupowanego.

19.

Uszkodzenie przewodów telegraficznych i telefonicznych.

Wskutek rozporządzenia Wojskowej Jeneralnej Gubernii z dnia 5. listopada 1915 L. 973, podaje do powszechnej wiadomości, że uszkodzenia i kradzieże na przewodach telegraficznych albo telefonicznych, oraz manipulacje niepowołanych do tego osób na tychże obiektach podpadają karze według ustaw wojennych.

20.

Wprowadzenie daktylograficznych odcisków palców jako dowód tożsamości.

Korzystne doświadczenie, jakiego dostarczyły dotąd wprowadzone na próbę daktylograficzne odciski palców jako dowody tożsamości, zaleca powszechne wprowadzenie tego środka rozpoznawczego.

Obowiązkowe wprowadzenie daktylograficznych odcisków palców na paszportach podróżnych w miejsce fotografii nie może wchodzić w rachubę gdyż w ten sposób wystawiony paszport nie odpowiadałby wymogom rozporządzenia Austriackiego wspólnego ministerstwa z dnia 15/I. 1915 Nr. 11 D. U. P. i węgierskiego wspólnego ministerstwa z 16/I. 1915 N. 285/M. E. i wobec tego nie może być używany wewnątrz Monarchii jako środek legitymacyjny. Fakultatywne wprowadzenie takiego odcisku palców jest bardzo porządnym dla paszportów podróżnych obok fotografii wymaganej w § 4 rozporządzenia Naczelnego wodza armii z 18 lutego 1915, Nr. 2. D. R. jak również dla kart tożsamości.

Także i dla umów o pracę, które w myśl § 10 rozporządzenia Naczelnego wodza armii z 27/VI. 1915 Nr. 20. D. R. służą jako papiery legitymacyjne, mogą mieć zastosowanie daktylograficzne odciski palców, ułatwią bowiem sprawdzenie tożsamości osoby, wykazującej się papierem legitymacyjnym, z osobą, dla której wystawiono dokument. Odciski te zapobiegają nadużyciom i ułatwiają kontrolę przy legitymowaniu się osób.

Jest przeto wskazanem by wszyscy we własnym interesie, zaopatrzyli swoje papiery legitymacyjne (paszporty, karty tożsamości) w zdjęte w urzędzie odciski wskazującego palca prawej ręki.

21.

Kontumacya psów.

Z powodu pojawienia się wścieklicznych u psów w obwodzie zarządzam, celem tępienia i zapobieżenia dalszemu rozszerzaniu się tej zarazy, ze względu na niebezpieczeństwo, jakie stąd wynika także dla ludzi, następujące środki zaradcze:

1). W obrębie lokali (zagród, domów), do których uczęszczają obcy ludzie, należy trzymać psy na łańcuchach albo zaopatrzyć je w bezpieczne kagańce, a w każdym razie zamknąć je w taki sposób, aby uszkodzenie ludzi lub wymknięcie się psa bez kagańca było wykluczone.

Wyłączone od tego postanowienia są psy myśliwskie, pociągowe i wojskowe, jednakże tylko na czas i dla obszarów, w którym używa się ich stosownie do ich przeznaczenia, dalej nocą psy do strużowania, o ile utrzymywane są w dobrze zamkniętych obejsiach, z których nie mogłyby się wydostać na zewnątrz i do których nie mają obcy ludzie przystępu.

2). Wprowadzanie psów do restauracji, kawiarni i wogóle do publicznych lokali, jest wzbronione, w razie przekroczenia tego zakazu zostanie tak dotyczący właściciel psa, jak i właściciel odnośnego lokalu pociągnięty do odpowiedzialności. Organa bezpieczeństwa mają śledzić za przekroczeniami powyższych zarządzeń i tu donosić, a wszystkie napotkane wolno-biegające psy natychmiast zabijać.

3). Każdy jest obowiązany pod zagrożeniem następstw karnych uczynić bezwzględnie nieszkodliwym przez zabicie lub odosobnienie zwierzę własne lub powierzone mu, które zetknęło się ze zwierzęciem chorem na wścieklicznę, albo podejrzanem o tę chorobę lub też u którego dostrzec można oznaki uzasadniające obawę wściekliczności, i donieść natychmiast o tem wójtowi gminy.

4). Rzeź zwierząt, dotkniętych wściekliczną i podejrzanych, tudzież jakiegokolwiek spotrzebowywanie albo sprzedawanie poszczególnych ich części lub wyrobów jest zakazane.

5). Jeżeli Urząd gminny dowie się o wałęsaniu się zwierzęcia wściekłego lub podejrzanego o wścieklicznę, wówczas ma natychmiast spowodować jego zabicie lub schwytanie i zawiadomić o tem sąsiednie Urzędy gminne, c. i k. Komendą obwodową i właściwy Posterunek żandarmeryi.

Wójtowie i sołtysi czuwać mają nad ścisłym przestrzeganiem tego zarządzenia, a sprzeciwiających się zgłaszać do ukarania. Osoby pokąsane przez psa (kota) wściekłego lub podejrzanego o wścieklicznę należy, o ile odniesione rany krwawią, odesłać natychmiast do Komendy obwodowej celem poddania ich odpowiedniemu leczeniu przeciw wścieklicznie i zaopatrzyć je w środki pieniężne potrzebne na trzytygodniowy pobyt.

22.

Sądownictwo.

Prowizoryczna organizacja sądownictwa w okupowanych terytoriach Królestwa polskiego, pozostających pod c. i k. zarządem wojskowym.

1. Sądy gminne.

Sądy te mają dotychczasową kompetencję i skład jak dawniej.

2. Sądy pokoju.

Mogą być one utrzymane tam gdzie dawniej istniały, jednak kompetencja ich pokrywa się zupełnie z kompetencją Sądów gminnych.

3. C. i k. Sądy przy c. i k. Komendach obwodowych.

Sądy te mają dwa Oddziały, a to Oddział wojskowy i Oddział cywilny.

Oddział wojskowy sprawuje całe sądownictwo karne o ile ono nie należy do kompetencji Sądów gminnych i Sądów pokoju, a to jako pierwsza i ostateczna instancja.

Do oddziału cywilnego należą:

a) sprawy podpadające pod orzecznictwo dotychczasowego Sądu pokoju, wzgl. tam, gdzie pozostawiono Sąd pokoju z kompetencją Sądu gminnego, tylko te sprawy, które przekraczają kompetencję Sądu gminnego;

b) sprawy podpadające pod orzecznictwo dotychczasowego Zjazdu sędziów pokoju, (jako II instancja), który rozstrzygał o środkach prawnych przeciw orzeczeniom Sądów pokoju i Sądów gminnych w sprawach cywilnych i karnych.

Orzeczenia drugiej instancji zapadają w kolegium w skład którego wchodzi trzech sędziów. Przewodniczy najstarszy rangą sędzia cywilny lub jego zastępca, zaś na wotantów może powołać wedle swego uznania jednego lub dwóch sędziów cywilnych, albo jednego sędziego wojskowego (andytora), albo też jednego sędziego gminnego.

Rozstrzygnięcia drugiej instancji są ostateczne i nie ulegają dalszemu zaczepieniu;

c) sprawy podpadające pod orzecznictwo dawnego Sądu okręgowego z ograniczeniem do spraw cywilnych i z ograniczeniem na okręg odnośnej c. i k. Komendy obwodowej.

Wyjątek stanowią tylko sprawy hipoteczne, w których kompetencja rozciąga się na księgi hipoteczne przy tymże sądzie prowadzone.

Sądownictwo od c) oraz sądownictwo od a) wykonują sędziowie samoistni.

4. Sąd odwoławczy (apelacyjny) przy c. i k. wojskowej generalnej Gubernii w Lublinie.

Powyższy Sąd rozstrzyga ostatecznie o środkach prawnych zgłoszonych od orzeczeń sądu okręgowego (c).

W okręgu c. i k. Komendy okręgowej w Puławach utworzone zostały następujące sądy:

Sądy gminne w Irenie, w Żyrzynie, w Kurowie, w Wąwolnicy, w Opolu i w Kamieniu;

Sąd pokoju w Puławach z kompetencją sądu gminnego;

c. i k. Sąd w Puławach, który składa się z Oddziału wojskowego i z Oddziału cywilnego, który to ostatni sprawuje 1. sądownictwo Sądu pokoju (o ile sąd ten przekracza kompetencję Sądu gminnego) 2. Dotychczasowego Zjazdu sędziów pokoju i 3. Dotychczasowego Sądu okręgowego.

Z wyjątkiem Oddziału wojskowego c. i k. Sądu urzędującego przy c. i k. Komendzie obwodowej, który w sprawach karnych, podlegających pod jego kompetencję stosuje prawo austriackie, stosują wszystkie inne Sądy, zatem także Oddział cywilny c. i k. Sądu przy c. i k. Komendzie obwodowej, oraz c. i k. Sąd odwoławczy (apelacyjny) w Lublinie prawo miejscowe, dotychczas w Królestwie Polskim obowiązujące, a to tak merytoryczne jak i procesowe.

23.

Ostrzeżenie przed nieoględem obchodzeniem się z pociskami, które nie eksplodowały.

Mnożą się wypadki, że dzieci, nawet dorosłe osoby, znachodząc naboje (armatnie lub ręczne granaty), naboje te podnoszą i uderzają w nie, powodując przez to eksplozyę. Nieostrożność ta pociąga zwykle za sobą śmierć lub ciężkie kalectwo dotyczących osób. Leży przeto we własnym interesie ludności, by w podobnych wypadkach postępowała z największą ostrożnością. Znalezione naboje należy, nie dotykając ich, pozostawić na miejscu znalezienia, odnośne miejsce wyraźnie oznaczyć i jaknajrychlej zawiadomić c. i k. Żandarmerię.

Przekraczających niniejsze rozporządzenie będzie tutejsza c. i k. Komenda obwodowa najsurowiej karała.

Naczelnicy gmin i sołtysi winni rozporządzenie to bezwzględnie ogłosić.

24.

Ruch kolejowy.

Powszechny ruch dla przewozu osób i pakunków dopuszczony jest na niżej wymienionych szlakach c. i k. kolei wojskowej:

- a) Granica—Iwangorod
- b) Granica—Ząbkowice
- c) Kazimierz—Sosnowice
- d) Strzemieszyce—Zagórze—Dąbrowa
- e) Strzemieszyce—Gołonóg We.—Dąbrowa
- f) Kielce—Częstochowa
- g) Skarżysko (Bzin)—Tomaszów
- h) Skarżysko (Bzin)—Nadbrzezie

- i) Iwangorod—Lublin
- k) Lublin—Chełm
- l) Lublin—Lubartów
- m) Lublin—Rozwadow.

Dopuszczając ten powszechny ruch dla przewozu osób i pakunków z zastrzeżeniem odwołania w każdym czasie, postanawia się co następuje:

1. Przewóz osób.

1. Prawo żądania przewozu osób nie przysługuje nikomu. Kolej nie przyjmuje odpowiedzialności za bezpieczeństwo osób podróżnych, za połączenia pociągów, jakoteż za osiągnięcie celu podróży.

2. Bilety jazdy wydaje się li za okazaniem wykazów, a mianowicie:

- a) do podróży wśród terenów zajętych wykazać się należy kartą tożsamości (§ 2, rozporządzenia dowódcy naczelnego wojsk z dnia 16 lutego 1915 r., l. 2 dz. rozp.).
- b) do podróży z kraju na tereny zajęte, również z terenów zajętych do kraju, wykazać się należy legalnym paszportem stosownie do przepisów § 4 rozporządzenia dowódcy naczelnego wojsk z dnia 16 lutego 1915 r., l. 2 dz. rozp.—Paszport ten muszą podróżni, którzy jadą z kraju na tereny zajęte, dać potwierdzić w c. i k. ministerstwie wojny lub w naczelnej komendzie wojsk (etapów), dla osób zaś podróżujących z terenów zajętych do kraju, paszporty te wystawiają c. i k. komendy obwodowe.

3. Stacje kolejowe, do których wyprawia się podróżnych wprost, jakoteż ceny jazdy uwidocznione są na cennikach taryfowych wywieszonych na stacyach.

4. Dzieci aż do ukończenia czwartego roku życia przewozi się bezpłatnie, o ile nie wymaga się dla nich osobnego miejsca w przedziale.

Za dzieci od ukończonych czterech do ukończonych dziesięciu lat, oraz za dzieci młodsze, dla których zażądano osobnego miejsca, płaci się połowę ceny.

5. Bilety jazdy ważne są tylko na jeden dzień i nie upoważniają do przerwy jazdy; w stacji końcowej należy je oddać.

6. Jeżeliby zastano kogo bez ważnej legitymacji do jazdy, to podróżny ten opłacić musi poczwórną cenę jazdy za przestrzeń przebytą, a conajmniej 20 koron. Zastrzeżone jest pozatem osobno ściganie karno-sądowe.

2. Przewóz pakunków.

1. Przedmioty potrzebne w drodze, może podróżny nadać jako pakunek o ile są należycie opakowane, w kufrach, koszach podróżnych torbach ręcznych i t. p.

2. Pakunki przyjmuje się najwyżej do 50 kg. wagi od osoby

3. Należytość przewoźna za pakunki wynosi na przestrzeni aż do 200 km za sztukę 2 korony, na przestrzeniach dłuższych 4 korony.

4. Wiktuałów nie wolno nadawać jako pakunki; w rękę wieźć wolno ze sobą tyle tylko wiktuałów, ile ich potrzeba do spożycia wśród podróży.

5. Zawartość pakunków podróżnych i ręcznych kolej badać może krom rewizyj cłowej na stacjach granicznych. Kto pod pozorem pakunku podróżnego przewozi przedmioty nie stanowiące potrzeb podróży, opłaci zarządowi 20 koron. Środki żywności nadane wbrew powyższym postanowieniom jako pakunek podróżny lub wzięte jako pakunek podręczny, podpadają nadto konfiskacie c. i k. Władzy wojskowej. Zastrzeżone jest pozatem osobno ściganie karno-sądowe.

6. Pakunki podróżne wyprawiać można tylko do tych stacji, do których sprzedaje się wprost bilety jazdy.

7. Prawo żądania przewozu pakunków nie przysługuje nikomu. Kolej nie przyjmuje odpowiedzialności za przewóz pakunków w oznaczonym czasie i za zaginięcie lub uszkodzenie pakunku.

Przewóz odbywa się pociągami uwidocznionymi w rozkładach jazdy. Zarząd może każdej chwili zmienić rozkład jazdy lub odwołać kursujące pociągi.

25.

Karanie przekroczeń policyjnych i postępowanie policyjno-karne.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 19 sierpnia 1915. Dz. rozp. C. i K. Zarządu wojskowego w Polsce № 30, poruczam wszystkim naczelni-

kom gmin obwodu, prawo zagrażania i nakładania w moim imieniu grzywien do 20 Koron i kar aresztu do dwóch dni za przekroczenia zarządzeń policyi miejscowej.

Naczelnik gminy może nakładać kary tylko w obecności dwóch członków rady gminnej. Zarządzenia zagrożone karą nie mogą wkraczać w kompetencje sądów gminnych czy sądu pokoju i winny być w wątpliwych wypadkach przedłożone do zatwierdzenia C. i K. Komendzie obwodowej.

Obwinionego ukarać można po przeprowadzeniu formalnej ustnej rozprawy, której wynik spisać należy na formularzu przepisany w powołanym rozporządzeniu Naczelnego Wodza armii. Zasądzonemu pouczyć należy, że przysługuje mu prawo rekursu do C. i K. Komendy obwodowej, który wnieść należy przez właściwy Urząd gminny w ciągu dni 8 od ogłoszenia wyroku względnie od doręczenia mu wypisu z rubryk II, IV, VI, VII, VIII, IX rejestru kar o ile wyrok wydano wprawdzie po poprzednim przesłuchaniu obwinionego ale nie w czasie ustnej rozprawy.

Rejestr karny użyty przy rozprawie pozostać ma przy akcie, a nadto wszystkie orzeczenia karne wciągnięte być winny do osobnego rejestru według następującego wzoru.

L. P.	Licz- ba dzien- nika pod.	Imię i Nazwisko obwinionego i jego miejsce zamieszkania	Oznaczenie czynu karygodnego	Data orzecz- nia	Treść orzeczenia	Karę wykona- no dnia	Uwaga

Po upływie miesiąca, najpóźniej każdego 5, winien Urząd gminny przedłożyć c. i k. Komendzie obwodowej wszystkie protokoły rozpraw karnych do przeglądu oraz wykaz ściągniętych grzywien, które użyte będą na cele zapomogowe do dyspozycji Obwodowego Komitetu ratunkowego.

Równocześnie poruczam na podstawie § 3 powołanego rozporządzenia komendantowi Oddziału żandarmerji polowej w Iwangrodzie Rotmistrzowi Weissowi wydawanie osądów w moim imieniu i nakładanie grzywien do 50 Koron lub kary aresztu do 5 dni w obrębie okręgu fortecznego a komendantom posterunków żandarmerji z wyjątkiem posterunku w Irenie wydawanie osądów i nakładanie grzywien do 20 Koron lub kary aresztu do 2 dni w obrębie ich posterunków, za przekroczenia zarządzeń ogłoszonych w dzienniku rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, c. i k. Wejskowego Jenerała Gubernatorstwa oraz w dzienniku urzędowym c. i k. Komendy obwodowej ewentualnie w inny sposób ogłoszonych.

Prawomocne osądy wykona Urząd gminny i wciągnie grzywny do przepisanego powyżej wykazu.

Komenda żandarmerji polowej i komendy posterunków żandarmerji przedkładać będą każdego 5 wykaz osądów wydanych w poprzednim miesiącu.

C. i k. Komendant obwodu:

ERNST MIGULA, podpułkownik w. r.

Druk A. Rozdoby, Lublin.